

[Frede Nielsen.]

planen var, men nøjes med nu at udbygge denne del af vejen som lokal tilslutningsvej på strækningen Buddinge—Kagsaa. Kompromisset omfatter endvidere beslutning om, at man, da man nu på det sydligste stykke benytter ringvej B 3, foreløbig opgiver at bygge motorvejen fra Præstbro sydpå. Da man imidlertid har eksproprieret arealerne til motorvejen, foreslås det at beholde disse arealer til eventuel senere udnyttelse, hvis trang dertil senere skulle vise sig. Jeg finder denne løsning rigtig; det ville være for voldsomt, i hvert fald foreløbig, at have både motorvej og amtsvej udbygget, da deres linieføring ligger så tæt på hinanden.

Det ville være overflødigt for mig at nævne alle de mange udgiftstal, de skattetekniske aftaler o. lign. Kun een ting: det nedsatte udvalgs betænkning, der blev afgivet i 1949, var ikke enstemmig. Forslaget her er bygget på indstillingen fra et stort flertal, men et mindretal på tre afgav særudtalelse, blandt dem det ærede medlem hr. Anker Lau. Jeg vil være så optimistisk at tro, at det ærede medlem hr. Anker Laus modstand vil være svundet i styrke siden da. Et af punkterne i mindretallets betænkning drejede sig om de særlige forhold i Gladsakse kommune, men der er jo siden opnået forståelse med Gladsakse, så det falder bort. Det andet punkt drejede sig om en anden udbygning af strækningen fra Kagsaa til Hørsholmvejen end den foreslåede. Det tekniske heri skal jeg ikke omtale; men når mindretallet i sin betænkning stiller et regnestykke op, hvorefter der skulle kunne spares et betydeligt beløb til senere udbygning af vejen, tror jeg ikke meget på det rigtige heri. Jeg benægter ikke en vis logik i den fremsatte tanke, men jeg tror bare ikke, at den i praksis ville betyde nogen som helst virkelig besparelse, den ville snarere betyde, at man mødte forstørrede vanskeligheder engang i en ikke for fjern fremtid. Jeg skal da anbefale også afsnit 2 i forslaget.

Det store vejanlæg, der her er tale om, har ikke alene sin betydning, som forholdene ligger nu; det vil få yderligere vældig betydning, hvis man skulle vælge den nordlige linie på Øresundsprojektet, d. v. s. Helsingør—Helsingborg-linien. Da forslaget selvfølgelig skal i udvalg, skal jeg anbefale

det til en hurtig og velvillig behandling dér og til senere vedtagelse i dette høje ting.

Anker Lau: Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på andre trafikspørgsmål end dem, som dette lovforslag drejer sig om, da der jo nok ved senere lejlighed bliver mulighed for det. Om det foreliggende lovforslag kan man vel sige, at det er et forsøg på at bringe det bedst mulige ud af det vejroderi, der opstod, fordi man under krigen måtte begynde på noget, man ikke kunne fuldføre, og den måde, som man dengang måtte løse opgaven på, kan vel også i dag diskuteres; det skal jeg nu afholde mig fra på nuværende tidspunkt. Men jeg kan dog ikke tilbageholde den bemærkning, at hele projektet med motorveje, der løber næsten parallelt med bestående hovedveje, synes mig temmelig tosset for vort lille ørige i dag, men nu gælder det naturligvis om at få det bedst mulige ud af en dårlig sag. Skal vi have motorveje, mener jeg det må være rigtigt på strækninger som disse at udvide de bestående hovedveje og så iøvrigt bygge lokale veje i det omfang, det er nødvendigt.

Der er jo det særlige ved dette vejbyggeri, at vi ikke ved denne lejlighed skal tage stilling til den finansielle side af det, det er der gjort ved en tidligere lov, men alligevel drejer det sig naturligvis om, at vi ikke gør det dyrere end strengt nødvendigt. De to gange 1 øres benzinafgifter, som skal dække udgifterne, vil vi vel alle gerne have til at falde bort så hurtigt som muligt, og jeg har med tilfredshed bemærket, at det i lovforslaget er bestemt, at dette skal ske, når udgifterne til denne lov iøvrigt er afholdt.

Men når dette er sagt, vil jeg også gerne udtale håbet om, at den rute til det øvrige Europa, Rødby—Femern, som det jo er meningen at disse veje skal betjene, snart må blive en realitet. Denne forbindelse står i dag i et helt andet lys og har helt andre perspektiver, end da forslaget i sin tid blev fremsat. I dag vil ruten blive et vigtigt led i det store almindelige samarbejde mellem de vesteuropæiske lande, og den vil være en betydningsfuld bro — ikke blot for biler — mellem Norden og det øvrige Europa. Jeg anser det derfor for vigtigt, at den sidste strækning fra Maribo til Rødby Havn er med i dette forslag.